

Právní výklad k zákonnému zmocnění odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra

K obecně závazné vyhlášce, kterou se stanovuje jako podmínka k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalosti obsluhy taxamtru a způsob provádění zkoušky

Na základě ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“) mohou hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby podle ustanovení § 21a odst. 1 téhož zákona.

Dle tohoto ustanovení (§ 21a odst. 1) mohou hlavní město Praha, statutární města a další obce s počtem obyvatel nad 20 000 stanovit v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou obce jako podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalosti obsluhy taxamtru a způsob provádění zkoušky. O úspěšně vykonané zkoušce vydá obec účastníkovi zkoušky osvědčení a vyznačí v něm časový a územní rozsah jeho platnosti. Obec zašle kopii vydaného osvědčení dopravnímu úřadu, v jehož územním obvodu se nachází. Osvědčení je veřejnou listinou.

Obecně závaznou vyhláškou v samostatné působnosti lze na základě tohoto zmocnění stanovit jako **podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce prokázat zkouškou řidiče :**

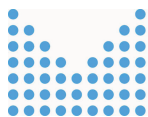
znalosti **místopisu,**

znalosti právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele,

znalosti **obsluhy taxamtru**

dále pak **způsob provádění zkoušky.**

Tohoto zmocnění mohou využít jen obce ve zmocnění taxativně vyjmenované tj. hlavní město Praha, statutární města a další obce nad 20 000 obyvatel. Toto zmocnění je fakultativní, tzn. že obce nemusí tohoto ustanovení využít, záleží na jejich úvaze s přihlédnutím k místním podmínkám. Obdobně je formulováno zmocňovací ustanovení v § 41 odst. 3 silničního zákona, které zmocňuje výše uvedené subjekty obecně závaznou vyhláškou upravit podmínky pro provozování taxislužby s odkazem na § 21a odst. 1 téhož předpisu.

K provozování taxislužby jakožto zvláštního druhu silniční dopravy je třeba v souladu s § 6 silničního zákona, prokázání zvláštní odborné způsobilosti, a to mimo jiné na základě úspěšně složené zkoušky před příslušným dopravním úřadem. Rozsah této zkoušky a podrobnosti o jejím skládání stanoví prováděcí předpis (vyhláška č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, (dále jen „prováděcí vyhláška“). Složení této zkoušky je mimo jiné podmínkou pro udělení příslušného oprávnění živnostenským úřadem k provozování této živnosti.

Obsah této zkoušky upravuje § 8 odst. 3 a 4 prováděcí vyhlášky. Pokud porovnáme obsah ustanovení tohoto paragrafu s posuzováním zmocněním dle § 21a silničního zákona, můžeme seznat, že některé okruhy zkušebních otázek jsou částečně duplicitní snad jen s výjimkou znalosti místopisu. Například znalost obsluhy taxametru požadovaná podle předmětné vyhlášky může být zahrnuta do zkoušky před dopravním úřadem v rámci prověření technických znalostí potřebných k provozování silniční dopravy.

Výše uvedené zmocňovací ustanovení k vydání obecně závazné vyhlášky bylo proto provozovateli chápáno jako stanovování dalších povinností nad rámec zákona. Před účinností zákona č. 304/1997 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, tj. do 1.4. 1998 bylo možno tyto výhrady považovat za oprávněné. Zmíněnou novelou (později opět novelizovanou) však bylo toto oprávnění pro obce do zákona jednoznačně zakotveno. Oprávněnost ukládání dalších povinností „nad standard“ pro určitou skupinu nositelů koncesované živnosti byla následně posuzována v rozhodovací praxi Vrchního soudu v Praze (rozsudek ze dne 18.12.1998 čj. A 58/96-53) a dále potvrzena Ústavním soudem v odůvodnění usnesení ÚS č. IV. ÚS 11/99.

Z odůvodnění těchto judikátů vyplývá, že znalost místopisu obce u řidičů taxislužby lze tedy požadovat s účinností od 1.4. 1998 tam, kde obec vydala obecně závaznou vyhlášku na základě uvedeného zmocnění. Oprávnění obce stanovit obecně závaznou vyhláškou jako podmínku provozování taxislužby na svém území prokázání určitých znalostí nikterak nevybočuje z ústavních mezí, neboť se opírá o obecné zmocnění zákona o obcích, jakož i o zvláštní zmocnění v § 21a odst. 1 a § 41 odst. 2 silničního zákona.

Obec, která splňuje dané kritérium velikosti / větší jak 20. 000 obyvatel / případně statutární město či hlavní město Praha, může takovouto obecně závaznou vyhlášku vydat či nemusí. Naopak obce, které kritérium počtu obyvatel nesplňují, takovou obecně závaznou vyhlášku vydat nemohou, ani kdyby seznaly, že podmínky pro její vydání v dané obci existují.

Ze znění ustanovení § 21 silničního zákona nevyplývá, že by přímo ze zákona bylo podmínkou pro vydání koncese k provozování taxislužby a k výkonu práce řidiče taxislužby

prokázání znalostí dle obecně závazné vyhlášky obce vydané na základě zmocnění v ustanovení jeho § 21a odst. 1.

Nicméně v ustanovení § 21 odst. 11 písm. b) silničního zákona se uvádí, že *„provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby při nabízení přepravních služeb na území hlavního města Prahy nebo statutárních měst měl řidič u sebe originál nebo úředně ověřenou kopii platného osvědčení obce o úspěšném vykonání zkoušky podle § 21a odst. 1, pokud obec využila oprávnění podle § 21a odst. 1“* (přičemž v daném ustanovení nejsou patrně nedopatřením uvedeny „obce s počtem obyvatel nad 20.000“ ...) a dále se v ustanovení § 21 odst. 13 písm. d) téhož zákona uvádí, že *„kontrolní orgán je oprávněn zadržet průkaz o způsobilosti řidiče taxislužby na místě samém z důvodů výkonu práce řidiče taxislužby bez osvědčení obce o složení zkoušky podle § 21a odst. 1 na území obce, která v obecně závazné vyhlášce obce stanovila zkoušku jako podmínku provozování taxislužby na území obce“*.

Způsob organizace a provádění zkoušek nejsou upraveny ve zvláštním předpise. Zákon však stanoví, co je obsahem této zkoušky, totiž. znalost místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele a znalost obsluhy taxamtru. Jejich rozsah je však již dán na vůli obce s přihlédnutím k místním podmínkám a potřebám. Rozsah zkoušky může být uveden v příloze předmětné vyhlášky.

S ohledem na ustanovení § 9 odst. 2 prováděcí vyhlášky, lze potom analogicky usoudit, že předmětná zkouška by měla být neveřejná, ač její organizace, průběh i obsah je upraven obecně závaznou vyhláškou.

-
- tento materiál popisuje právní stav ke dni zpracování (aktualizace);
 - právní názor uvedený v tomto materiálu není právně závazný, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze soud
-